

Oređownik Urzędowy

powiatu rawickiego

Przedpłata kwartalna 1.50 gr.

Wychodzi raz w tygodniu.

T R E Ś Ć: do Nr. 9 Oređownika Urzędowego.

- 74. Badanie mięsa i trychin.
- 75. Choroba pszczół.
- 76. Wywóz zwierząt racicowych za granicę Państwa.
- 77. Opłaty stemplowe na podaniach wniesionych do Wydziału Powiatowego.
- 78. Wydanie podręcznika o miejscowych Radach Szkolnych.
- 79. Zgłaszanie nieszczęśliwych wypadków w rolnictwie.

- 80. Uzupełnienie regulaminu Państwowych Urzędów Pośrednictwa Pracy.
- 81. Drzewka owocowe do sadzenia.
- 82. Przerzedzanie koron drzew owocowych.
- 83. Zażłiwa choroba „Płonica”.
- 84. Wysokość odsetek zwłoki.

74. Badanie mięsa i trychin.

Po myśli § 1 i 2. ustawy o oględzinach zwierząt rzeźnych i badania mięsa z dnia 3. VI. 1900 oraz § 1 i 2. przepisów wykonawczych do powołanej ustawy bydła rog., świnię, owce, kozy, zabijane dla celów konsumpcji mięsa podlegają badaniu przed i po uboju — u świń, których mięso jest przeznaczone dla własnego gospodarstwa tzn. dla własnego użytku, można zaniechać badania mięsa przed i po uboju a po myśli § 1. pruskiej ustawy wykonawczej z dnia 28. VI. 1902 (Zbiór Ust. str. 229) należy poddać tylko badaniu trychiny i wagry.

O ile przewiduje się wydanie mięsa zwierzęcia przeznaczonego do uboju osobom nieuchodzącym w skład gospodarstwa domowego posiadacza tego zwierzęcia tj. poza członów własnej rodziny domowej, chociażby nawet nie zachodziła odsprzedaż procederowa zwierzę podlega przed i po uboju. Za własne gospodarstwo nie uważa się robotników, którzy nie wchodzi w skład członków rodziny dom. chociażby nawet pobierali deputat od tego ostatniego.

Jako własne gosp. dom. (własny użytek) nie uważa się gosp. prowadzonych przez koszy, szpitale, zakłady wychowawcze, zakłady sierót, jadłodajnie, więzienia, gosp. rzeźników, handlarzy mięsa, restauratorów, uczty na dom. uroczystościach, wesela gdzie biorą udział ludzie nieprzynależni do rodziny domowej,

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

R a w i c z, dnia 24. lutego 1927 r.

KIEROWNIK STAROSTWA

L.dz. 2113/27-4 (—) Skalski

75. Choroba pszczół.

W sprawie badania chorób pszczelich, a zwłaszcza t. zw. „zgnilca” Ministerstwo Rolnictwa i D. P. zawiadamia, że Wydział Higjeny Zwierząt Państwowego Naukowego Instytutu Rolniczego w Bydgoszczy przeprowadza badanie rozpoznawcze chorób zakaźnych pszczół, wobec czego wszelkie materiały do zbadania należy przysyłać do wspomnianego Instytutu o czym Ministerstwo Rolnictwa i D. P. prosi powiadomić zainteresowanych.

Niezależnie od tego Ministerstwo Rolnictwa i D. P. w najbliższej przyszłości zamierza delegować do jednego z zakładów zagranicznych, zajmującego

się badaniem i zwalczaniem chorób pszczół, lekarza weterynaryjnego odpowiednio przygotowanego w zakresie bakterjologii chorób pszczelich celem praktycznego dalszego wyszkolenia w tej dziedzinie.

Za Ministra

(—) podpis nieczytelny
Dyrektor Dep. Weterynarii

Powyższe podaję interesowanym do wiadomości.

R a w i c z, dnia 23 lutego 1927 r.

KIEROWNIK STAROSTWA

(—) Skalski

Ldz. 1815/27 - 4.

76. Wywóz zwierząt racicowych zagranicę Państwa.

Z polecenia p. Wojewody Poznańskiego z dnia 25 lutego 27 r. L. dz. 4851/27 I. zakazuję wywozu zwierząt racicowych z powiatu rawickiego zagranicę Państwa.

Urzędowi uprawnionym do wydawania świadectw pochodzenia na zwierzęta racicowe polecam, aby przy wydawaniu świadectw nmieszczały bezwarunkowo zastrzeżenie, że wywóz danego zwierzęcia zagranicę Państwa jest wzbroniony. Równocześnie zarządzam zamknięcie wszystkich stacji kolejowych, położonych na terenie tutejszego powiatu, także i dla załadowania tych zwierząt racicowych zagranicę, któreby pochodziły z sąsiednich wolnych od zarazy pruszczy powiatów.

R a w i c z, dnia 1 marca 1927 r.

KIEROWNIK STAROSTWA

L. dz. 3038/27-4. (—) Skalski.

77. Opłaty stemplowe na podaniach wniesionych do Wydziału Powiatowego.

W interesie obywateli stawiających wnioski do Wydziału Powiatowego podaję do wiadomości, iż w myśl art. 140 ustawy z dnia 1. VII. 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. RP. nr. 98/26) podania wnoszone do urzędów samorządowych w sprawach należących do ich zakresu działania nie podlegają opłatom stemplowem nawet w tych wypadkach, gdy

dla rozstrzygnięcia sprawy jest niezbędny udział władzy państwowej.

R a w i c z, dnia 26 lutego 1927 r.

KIEROWNIK STAROSTWA.

(—) Skalski.

L. dz. 3072/27.

78. Wydanie podręcznika o Miejscowych Radach Szkolnych.

W sprawie podręcznika „Nowe rozporządzenie o Radach Szkolnych Miejscowych“.

PP. Przełożonym obsz. dw., sołtysom oraz członkom miejscowych rad szkolnych podaję do wiadomości, iż wyszła ostatnio z druku nowa broszurka p. t. „O radach szkolnych“ w opr. Fr. Rankowskiego, którą można nabyć w spółce Pedagogicznej T. A. Poznań, ul. Podgórna 7. za cenę 50 gr.

Zakup wymienionej wyżej broszurki zalecam Panom bardzo, albowiem opracowana jest wzorowo, ułatwiono w wysokiej mierze sprawność funkcjonowania rad szkolnych.

Ze zamówieniami proszę się wprost zwracać do spółki Pedagogicznej.

R a w i c z, dnia 23 lutego 1927 r.

KIEROWNIK STAROSTWA

(—) Skalski.

L. dz. 1053/27-8.

79. Zgłaszanie nieszczęśliwych wypadków w rolnictwie.

Każdy nieszczęśliwy wypadek, jaki zaszedł w przedsiębiorstwie rolnem, winien być w przeciągu 3 dni ustnie lub pisemnie zgłoszony przez właściciela odnośnego przedsiębiorstwa do przynależnego Komisarjatu Obwodowego wzgl. burmistrza, o ile wskutek wypadku osoba tam zatrudniona poniosła takie okaleczenie, że przez więcej niż 3 dni zupełnie lub częściowo utraciła zdolność zarobkową lub zmarła.

Winny zaniebdania powyższego obowiązku ulegnie grzywnie do 300. - zł. (patrz § 1556 Ordynacji Ubezpieczeniowej).

P. P. Burmistrzowie i Komisarze Obwodowi winni bezwzględnie każde otrzymane doniesienie o nieszczęśliwym wypadku spisać na przepisowym formularzu w dwóch wykonaniach i przesłać je wraz z protokółnym oświadczeniem się okaleczonego, czy rości sobie pretensje do renty, do tutejszego Wydziału Powiatowego.

R a w i c z, dnia 17 lutego 1927 r.

PRZEWODNICZĄCY WYDZ. POWIATOWEGO

wz. (—) Skalski

L. dz. 1734/27 WP.

80. Uzupełnienie regulaminu Państw. Urzędów Pośrednictwa Pracy.

R o z p o r z a d z e n i e

Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 26 stycznia 1925 r. w sprawie regulaminu dla Państwowych Urzędów Pośrednictwa Pracy.

Na mocy ustępu pierwszego art. 26. w wykonaniu przepisów art. 27. i 28. ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. Ust. R. P. nr. 67. poz. 650) dotyczących rejestracji i kontroli bezrobotnych oraz wskazywania im pracy, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy obowiązany jest przyjąć każde zgłoszenie wolnego miejsca

pracy, dokonane w sposób, który określa instrukcja Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej o czynnościach ewidencyjnych państwowych urzędów pośrednictwa pracy.

Zgłoszenie wolnego miejsca pracy winno zawierać: nazwisko zgłaszającego i adres miejsca pracy, zawód poszukiwanych pracowników i wymagane od specjalne kwalifikacje, dokładne warunki pracy i wynagrodzenia, czas na jaki ma być zawarta umowa o pracę, dzień rozpoczęcia pracy oraz termin ważności zgłoszenia.

Zgłoszenie wolnego miejsca pracy być może dokonane.

1. ustnie, i w tym wypadku zgłaszający winien podpisem stwierdzić dokonanie zgłoszenia,

2. za pomocą telefonogramu, wciągniętego do dziennika lub innej księgi biurowej przy zanotowaniu numeru, daty, godziny i osób nadawcy i odbiorcy, oraz 3. w formie pisma, podpisanego przez zgłaszającego.

§ 2.

Każdy poszukujący pracy, zgłaszający się do Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy w godzinach urzędowych, podanych do publicznej wiadomości, winien być zarejestrowany zgodnie z przepisami instrukcji Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej o czynnościach ewidencyjnych państwowych urzędów pośrednictwa pracy, wymienionej w § 1. niniejszego rozporządzenia.

Poszukujący pracy może żądać zarejestrowania w tym zawodzie, w jakim pracy poszukuje, pod warunkiem przedstawienia odpowiednich świadectw o znajomości tego zawodu lub o poprzedniej w nim pracy.

Przy rejestracji poszukujących pracy Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy może wymagać udzielenia szeregu szczegółowych informacji, oraz referencji z poprzednich miejsc pracy.

§ 3.

W ciągu całego czasu poszukiwania pracy zarejestrowany w państw. Urzędzie Pośrednictwa Pracy, poszukujący pracy, pragnąc pozostać w ewidencji tego urzędu, winien w każdym miesiącu kalendarzowym przynajmniej jeden raz powiadomić urząd, jego oddział lub instytucję, zastępczo pełniącą jego funkcję, że w dalszym ciągu jest bez pracy i poszukuje jej. Każde takie powiadomienie Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy winien zanotować.

Jeśli poszukujący pracy zaniebdał powiadomić Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy o dalszem poszukiwaniu pracy, Urząd skreśli go z ewidencji.

Bezrobotni, pobierający zasiłki na mocy ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, winni stosownie do przepisów §§ 17 i 18 rozporządzenia z dn. 26. września 1924 r. o postępowaniu przy przyznawaniu i wypłacaniu zasiłków (Dz. Ust. R. P. Nr. 84. poz. 818) osobiście zgłaszać się co najmniej dwa razy w tygodniu do właściwego Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy, jego oddziału lub wyznaczonej dla stałej kontroli instytucji.

Na wniosek Zarządu Obwodowego Funduszu Bezrobocia Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy winien zarządzić, zgłaszanie się bezrobotnych, korzystających z zasiłków na mocy ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, w terminach częstszych, niż dwa razy na tydzień. Zarządzenie takie Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy może także wydać, niezależnie od opinii Zarządu Obwodowego Funduszu Bezrobocia, jeśli je uzna za niezbędne Urząd Wojewódzki.

Każde zgłoszenie się do stałej kontroli bezrobotnego, pobierającego zasiłki z Funduszu Bezrobocia

winny być stwierdzone na jego „legitymacji poszukującego pracy“.

§ 4.

Celem zatrudnienia na zgłoszonych wolnych miejscach pracy odpowiednich pod względem kwalifikacji zawodowych pracowników oraz dla dostarczenia właściwej pracy poszukującym jej, Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy winien przy kierowaniu kandydatów na wolne miejsce brać pod uwagę, zarówno kwalifikacje i zdolność zawodową i fizyczną, poszukujących pracy, jak i kolejność, w jakiej się zarejestrowali uwzględniając jednocześnie szczególnie właściwości pracy.

Bezrobotny, pobierający zasiłki z Funduszu Bezrobocia obowiązany jest stawić się w Państwowym Urzędzie Pośrednictwa Pracy na każde jego wezwanie, mające na celu skierowanie go na miejsce pracy odpowiednie, w rozumieniu art. 15. ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia.

§ 5.

Przed skierowaniem poszukującego pracy na wolno miejsce, Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy winien dokładnie poinformować go o warunkach, zadeklarowanych przez pracodawcę, stwierdzić czy kandydat posiada wymagane w zgłoszeniu kwalifikacje oraz, czy przyjmuje zaoferowane warunki pracy.

Dowodem, stwierdzającym że kandydat skierowany został na wolne miejsce pracy przez Państwowy Urząd Pośrednictwa po zapoznaniu się z warunkami pracy i płacy, jest karta polecająca tego Urzędu.

Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy kieruje kandydatów na wolne miejsca bez względu na przynależność poszukujących pracy do jakiegokolwiek organizacji zawodowej.

§ 6.

Kierownik Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy, lub jego zastępca mają prawo, a na wyraźne żądanie poszukującego pracy, obowiązani są mu udzielić otrzymanych urzędowo informacji, dotyczących specjalnych warunków wolnego miejsca, które mogą mieć znaczenie dla poszukującego pracy. Kierownik Urzędu pośrednictwa pracy lub jego zastępca mają również prawo, a na wyraźne żądanie pracodawcy są obowiązani mu udzielić otrzymanych urzędowo informacji dotyczących takich specjalnych właściwości poszukującego pracy, które mogą mieć poważne znaczenie przy określaniu, czy kandydat będzie odpowiedni na dane wolne miejsce pracy, zwłaszcza jeśli warunkiem objęcia pracy jest zamieszkanie w domu pracodawcy.

Państwowy Urząd pośrednictwa pracy winien przy kierowaniu kandydatów na wolne miejsca pracy zachować pełną bezstronność.

Niedopuszczalne jest, z wyjątkiem wypadków, wymienionych w ustępie pierwszym § niniejszego, przedstawienie pracodawcy w niekorzystnym świetle wobec poszukującego pracy.

§ 7.

Pracodawcy przysługuje prawo wyboru kandydatów oraz prawo żądania, aby Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy skierował nowych kandydatów.

Poszukujący pracy nie jest obowiązany przyjąć pracy, zaoferowanej przez Państw. Urząd Pośrednictwa pracy, jednakże winien podać temu Urzędowi przyczyny odmowy. Względem osób, pobierających zasiłki z funduszu Bezrobocia, mają zastosowanie przepisy o obowiązku przyjęcia odpowiedniej pracy (art. 15. ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia).

§ 8.

Jeśli zakłady pracy, objęte strajkiem lub lokautem, zgłoszą w Państw. Urzędzie Pośrednictwa Pracy zapotrzebowanie na robotników, Urząd winien takie zgłoszenie podać do wiadomości publicznej z zaznaczeniem faktu strajku lub lokautu (art. 15. ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia).

§ 9.

W razie zgłoszenia się poszukującego pracy do Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy, którego teren działania nie obejmuje jego miejsca zamieszkania, może on być zarejestrowany i skierowany do pracy, jednakże czas pozostawiana w ewidencji innego Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy (§ 4.) nie będzie brany pod uwagę, o ile poszukujący pracy nie przedstawi zaświadczenia tegoż Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy, że pozostawał w jego ewidencji.

§ 10.

Wszelkie zażalenia na nieprawidłową działalność Państw. Urzędu Pośredn. Pracy, winny być kierowane do przewodniczącego parytetowej Komisji Doradczej przy państwowym Urzędzie Pośrednictwa Pracy.

§ 11.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej

(—) F. Sokal

Podając powyższe do ogólnej wiadomości zwraca się pp. pracodawcom uwagę na paragr. 1. niniejszego rozporządzenia, oraz rozporządzenia Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z dnia 15. II. 23 r. (Dz. Ust. Rz. P. nr. 18, pozycja 123.) o obowiązku zgłaszania wolnych miejsc.

Poszukującym pracy, zwraca się uwagę na ustęp 1. paragr. 3. niniejszego rozporządzenia, w myśl którego każdy poszukujący pracy pragnący pozostać w ewidencji Urzędu, winien najmnij raz w każdym miesiącu kalendarzowym powiadomić ten Urząd, że znajduje się nadal bez pracy. W miejscowościach poza siedzibą Urzędu, zgodność podania poszukującego pracy winien poświadczyć Urząd Policyjny wzgl. sołtys.

Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy w Lesznie

KIEROWNIK URZĘDU

(—) Siliński

L. dz. 2677/27.

81. Drzewa owocowe do sadzenia.

Powiatowa szkoła drzew owocowych w Jutrosinie poleca na sezon wiosenny 1927 r. wyborowe drzewka owocowe:

Dla właścicieli sadów tutejszego powiatu oddają: jabłonie i grusze półpienne (1,20 - 1,50 m. wysok. pnia) po 1,50 zł.

„ „ krzaczaste (szczep. na zwykł. dziczkach) po 1,15 zł.

wisnie wysokopienne (2 m. wysok. pnia) po 2,65 zł.

„ półpienne (1,50 m. „ „) po 1,90 zł.

Dla właścicieli sadów po za obrębem tutejszego powiatu podwyższają się powyższe ceny o 25%.

Wysyłka drzew rozpoczyna się dnia 7 bm.

Zamówienia przyjmuje Wydział Powiatowy w Rawiczu oraz biuro sprzedaży w Jutrosinie przy dworcu.

Rawicz, dnia 1 marca 1927 r.

PRZEWODNICZĄCY WYDZ. POWIATOWEGO
wz. (—) Skalski

L. dz. 2119/27 WP.

82. Przerzedzanie koron drzew owocowych.

Jedną z najważniejszych czynności w sadzie, szczególnie u drzew zaniedbanych, jest odpowiednie wykrzesanie korony. Korona drzewa powinna być dość luźna i możliwie jednakowo we wszystkich kierunkach rozwinięta.

Jeżeli dwie gałęzie krzyżują się i ocierają się o siebie, to w miejscach krzyżowania powstają rany, prowadzące do stopniowego zamierania obydwóch gałęzi. Gałęzie krzyżujące się i wogóle posiadające kierunek odwrotny, aniżeli inne, nie powinny znajdować się w prawidłowej koronie. Jedną z krzyżujących się, mniej dla nas odpowiednią gałąź usuwamy.

Wszystkie konary korony powinny rozchodzić się z pnia promienisto gdyż takie rozmieszczenie zapewni największy dostęp powietrza i światła do środka drzewa. Lecz wymagania co do prawidłowego kształtu korony nie mogą być zbyt daleko posunięte. Całą koronę zmienić niepodobna, można ją tylko częściowo poprawić. Przytem wzrost i budowa korony u poszczególnych odmian bywają bardzo różne.

U jednych gałęzie rosną sztywno i do góry, tworząc prawidłowe, stożkowate korony lub mniej więcej kuliste, u innych zaś, nieregularne często zawieszające się. I te właściwości naturalnego wzrostu trzeba zawsze brać pod uwagę przy poprawianiu korony.

Czasami usuwamy gałęzie i o właściwym kierunku, o ile ich jest za dużo i tamują one dostęp światła i powietrza do korony. Z dwóch gałęzi rosnących w jednym kierunku, a położonych tak blisko siebie, że wzajemnie sobie przeszkadzają jedną usuwamy.

Pozatem usuwamy gałęzie uszkodzone, nadłamane przez wiatr lub pod ciężarem owoców, suche i wreszcie wilki. Gałęzie zbyt silnie wyrośnięte w stosunku do innych przycinamy odpowiednio dla zachowania symetrii korony.

W każdym wypadku musimy bardzo uważać, by wycinać tylko rzeczywiście niepotrzebne gałęzie, gdyż gojenie ran zabiera wiele sił drzewu. Następnie przy zbyt silnym przerzedzaniu koron, możemy naruszyć równowagę drzewa: korzenie dostarczają zawiele soków których nie są w stanie przrobić pozostałe gałęzie i wtedy pojawiają się tak zwane pędy wodne (wilki), co niekorzystnie odbija się na wzroście całego drzewa.

Wogóle nie można ująć w ściśle określone prawidła, które gałęzie należy usuwać. W każdym poszczególnym wypadku musi decydować inteligencja i zmysł orientacyjny pracującego.

Przerzedzanie starszych koron dokonywujemy co 2-3 lata. W naszych warunkach klimatycznych do przerzedzania przystępujemy przed obudzeniem roślinności w końcu lutego i marca.

Niezmiernie ważne jest ucięcie gałęzi we właściwym miejscu tj. nad samą tak zwaną obrączką, (zgrubienia kory u nasady gałęzi - warstwa kambialna dająca początek nowym warstwom kory). O ile uszkodzimy obrączkę rana będzie zbyt głęboka i duża i trudno będzie się goić, o ile nad obrączką zostawimy sęk, rana również trudno się goi.

Do wycinania cienkich gałęzi służy mocny ostry nóż ogrodniczy. Cięcie powinno być gładkie aby rana się szypko goiła. Grubsze gałęzie i korony wycinamy przy pomocy piłki, przyczem pozostaje zwykle nierówna powierzchnia, którą wygładzamy nożem. Piłka ogrodnicza powinna być przystosowana do łatwego manewrowania pomiędzy gałęziami. Należy ją utrzymać w porządku, ostrzyć, czyścić od rdzy, gdyż rany muszą być czyste. Gałęzie większe w pierw pod-

cinamy z pod spodu, a następnie pilujemy z wierzchu, aby się nie łamały pod własnym ciężarem.

Większe rany powstałe po wyciętych gałęziach należy zasmarować. Na ranach otwartych rozwijają się niektóre grzybki pasożytnicze przenikające stopniowo do wnętrza, aby tam rozpocząć swą niszczącą robotę. Różne choroby drzew jak: gumoza, próchnienie pni i gałęzi pochodzą od grzybków, których zarożnienie tylko przez rany dostać się mogą do tkanek.

Przeciwno grzybkom stosują następujące środki ochronne:

- 1) Arbosalus - Karbolineum do nabycia w drogerji Universum w Poznaniu.
 - 2) Smoła drzewna - bardzo cenny środek, posiada przymioty smoły gazowej, a nie posiada jej wad,
 - 3) farba olejna - ochraniająca rany od zewnętrznych wpływów działa podobnie do maści ogrodniczej.
- Pozatem istnieje cały szereg mieszanin, używanych do zasmarowania dużych ran np. mieszanina gliny i nawozu, do której dodaje się trochę krowiej lub cielęcej sierści, aby lepiej przylegała do rany.

Większe rany po zasmarowaniu gliną obwiązują się starym workiem.

U drzew zdrowych, silnych, rany szybciej się goją niż u słabych. Staranne pielęgnowanie i nawożenie przyczynia się za tem również do szybkiego gojenia się ran.

83. Zaraźliwa choroba „Płonica“.

U. Kurta Schulza, syna malarza Ottona Schulza z Jutrosina, ul. Trampezyńskiego, stwierdził Dr. Sentkowski z Jutrosina zaraźliwą chorobę „Płonicę“.

BURMISTRZ.

L. dz. 201/27 P.

OKRĘGOWY URZĄD UBEZPIECZEŃ
W POZNANIU

Poznań, d. 8 lutego 1927 r.

O d p i s

L. dz. U. 821/27

Przedmiot: Wysokość odsetek zwłoki.

Do

84. Zarządów wzgl. Komisarza Kas Chorych Województw Poznańskiego i Pomorskiego.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej wyjaśniło reskryptem z dnia 6. XI. 1926 r. Nr. 4735/U. III oraz z dnia 18 stycznia rb. Nr. 4984/U III, że reskrypt Ministerstwa z dnia 22 września 1926 r. Nr. 3310/U II. podany do wiadomości kas chorych okólnikiem Nr. 108/26 z dnia 7. X. 26 r. odnosi się do należności prywatno-prawnych Kas Chorych.

Do zaległych składek Kas Chorych stosuje się w dalszym ciągu przepis art. 10 ust. z dn. 6 grudnia 1923 r. Dz. U. Rz. P. Nr. 27 poz. 104 patrz okólnik Nr. 16/24 czyli że odsetki zwłoki co się tyczy zaległych składek wynoszą 2 % w stosunku miesięcznym a nie 15 % w stosunku rocznym.

D Y R E K T O R

(—Barański.

Powyższe podajemy do łaskawej wiadomości.
R a w i c z, dnia 22. II. 1927 r.

Roszkiewicz

D Y R E K T O R K A S Y.